

Vi befinder os i et systemskifte mellem et system, som var godt til at beregne passivtydelser, og et system, som er godt til at opsøge og åbne nye arbejdspladser. Institut for Konjunktur-Analyse har netop offentliggjort en undersøgelse af, hvordan et bredt udsnit af virksomhederne ser på indvandrerne. 50 pct. af virksomhederne siger, at de har indvandrere ansat, 64 pct. af de virksomheder siger, at de har gode erfaringer med de indvandrere, som er ansat hos dem, og 78 pct. af de virksomheder, der har indvandrere ansat, mener, at de har meget gode eller overvejende gode erfaringer med indvandrerne på arbejdspladserne. Denne undersøgelse er meget opløftende og viser det første spæde forårstegn som følge af den nye integrationspolitik. Et andet bemærkelsesværdigt resultat, som undersøgelsen viser, er, at 67 pct. af virksomhederne siger, at de godt vil ansætte en indvandrer, der står uden for arbejdsmarkedet, såfremt AF eller kommunen kommer med den pågældende til virksomheden.

Undersøgelsen bygger på svar fra 751 virksomheder inden for handels-, transport- og serviceerhvervene. Resultaterne af undersøgelsen kom i slutningen af januar måned, så vejen frem til integration er lagt nu.

For at vi kan bevæge os frem ad denne vej har regeringen indført starthjælpen, altså den ydelse, der gives til flygtninge og indvandrere de første 7 år, de er i Danmark. Ydelsen ligger ca. 20-30 pct. under den nugældende kontanthjælp, men det er stadig en meget høj understøttelse, når vi sammenligner med de øvrige højeste kontanthjælpssatser i verden; f.eks. er dansk starthjælp på samme niveau som svensk kontanthjælp. Der er altså ikke tale om en sulteydelse, men om en ydelse, som skal sikre den fulde motivation til at gå fra offentlig forsørgelse til beskæftigelse. Vi har lagt vejen til integrationen, nu skal vi bare have nogle til at bevæge sig hurtigere ud ad denne vej, og derfor har vi indført starthjælpen, som skal give gnister til motivationsbatteriet.

Det Radikale Venstre har fremsat forslag om afskaffelse af denne starthjælp, og det forslag kan Venstre ikke støtte, fordi vi ønsker at fastholde den høje motivationsfaktor, som starthjælpen er et udtryk for. Sagen er, at starthjælpen er knyttet sammen med et beskæftigelsesfradrag på 29 kr. i timen, hvis man tager et deltidsarbejde ved siden af sin starthjælp, så hvis man tager et sådant lille arbejde, får man altså en bonus som starthjælpsmodtager.

Det Radikale Venstre foreslår, at hvis man er flygtning over 50 år og ikke har nogen uddannelse, kan man vælge at overgå til en livsvarig kontanthjælp uden noget aktiveringskrav, i hvert fald til arbejdsmarkedet. Det er klart, at Venstre må afvise det forslag. Det er jo en direkte forskelsbehandling i forhold til alle andre her i landet, som ikke bare kan gå på en ukritisk offentlig forsørgelse, fra de fylder 50 år. I virkeligheden ønsker Det Radikale Venstre, at efterlønsalderen skal sænkes til 50 år, når det gælder flygtninge.

Endelig foreslår Det Radikale Venstre, at traumatiserede flygtninge under 50 år skal have ret til kontanthjælpsniveauet, men også her står Det Radikale Venstre over for et nyt problem, nemlig at der faktisk er flygtninge, som kan tage et arbejde i forbindelse med deres traumebehandling. Det Radikale Venstre har fuldstændig overset den kendsgerning, da de fremsatte forslaget.

Alt i alt må Venstre konkludere: Starthjælpen er god og nødvendig, når det gælder om at få sat skub i den nye integrationspolitik. Vi afviser derfor afskaffelsen af starthjælpen, og vi afviser også en delvis afskaffelse af starthjælpen, fordi der i forslaget fra Det Radikale Venstre er indbygget en afvigelse fra enhver form for et rimeligt og grundlæggende lighedsprincip.

(Kort bemærkning).

Elsbeth Gerner Nielsen (RV):

Kunne hr. Flemming Oppfeldt ikke forestille sig, at der er forskel på en velnæret dansk statsborger, som har haft hele sit liv her, har fået mad på bordet hver eneste dag, har gået i en ordentlig skole, har haft en velfærdsstat til at holde hånden under sig i alle livets sammenhænge, har nogle andre forhold som 50-årig og har en god livskvalitet som 50-årig, og et menneske, der kommer hertil som flygtning som 50-årig? Kan man ikke forestille sig, at deres liv er forskellige, og at der f.eks. også er forskel på, hvor lang tid de vil leve?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jo, men den nye måde, vi har tilrettelagt starthjælpen på, og også den måde, vores førtidspensionsreform er indrettet på, går jo netop ud fra, at vi ikke skal fokusere på sygeligheden, men prøve at fokusere på og se på de muligheder, som alle mennesker har.

Man kan ikke udelukke – det gør Det Radikale Venstre, men det gør vi ikke – at det også kan